

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 44

37. årgang

30. oktober 1971

Valgloven for Landsretten:

Vil retten sætte en stopper for de gamle partiers magtmisbrug?

På mandag den 1. november klokken 9.00 indleder Østre Landsret behandlingen af en sag af sjælden karakter. Landsretten skal tage stilling til, om en lov, vedtaget af Folketinget for mange år siden, er stidende imod Grundloven.

De få tidligere tilfælde, hvor retten har skullet afveje en lovs forenelighed med Grundloven, har retten hver gang stillet sig på Folketingets side. Men såvidt erindreres har det juridiske spørgsmål hver gang været af ejendomsretlig karakter, og nok taler Grundloven klart om ejendomsrettens ukritikbarhed, men den definerer ikke ejendomsretsbegrebet, og den overlader væsentlige skøn til Folketinget selv.

kommer valgloven henstillingen i Grundlovens § 81 om, at den skal sikre en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne?

Denne retssag drejer sig ikke om ejendomsret. Den drejer sig om retten til at være menneske i det danske samfund på lige vilkår med andre mennesker, retten til at drive lovlig politisk virksomhed på lige vilkår, om retten til at øve lige indflydelse på lovgivningsarbejdet i Folketinget. Efter-

Lrs. Lars O. Grønborg, Odense, har indstævnet indenrigsministeren for at få denne dømt til at anerkende, at dette ikke er tilfældet. Han påstår, at valgloven tilsidesætter lighedsprincippet, og han synes at stå stærkt med sin påstand efter valget den 21. september. Næsten syv procent af de afgivne stemmer på fire partier, over 192.000 danske vælgere blev snydt for deres lige repræsentation. De tredten pladser i Folketinget, som uden en spærreregel ville være tilfaldet Kristeligt Folkeparti med fire, Retsforbundet og Venstresocialisterne med hver tre, Kommunist-



Lars O. Grønborg, Odense — har indstævnet J. O. Krag.

ne med to og Slesvigske Parti med een, blev lstedet besat med folk fra Folketingets fem partier med ganske andre synspunkter. Sådan siger valgtalet. Men havde

Underskud på betalingsbalancen, den høje rente, inflationen og den stigende arbejdsløshed er dagens billede, og perspektivet er stigende arbejdsløshed, nedgang i produktionen og stort fald i statens indtægter til at klare de offentlige opgaver med.

En statsmand ville prøve at finde de dybere liggende årsager til, at billedet tegner sig så mørkt samt gøre sig nogle af de spærrereglerne ikke eksisteret, havde stemmesplidstryg og stemmesplidskampagner det heller ikke, og valgresultatet havde været ganske anderledes alvorligt for de gamle partier, som vælgerne har spildt deres stemmer på den ene gang efter den anden.

Hr. Grønborg har opfordret de politiske partier til at intervenere i sagen til fordel for hans påstand, og det vil i det første retsmøde blive atsløret, hvem der har fulgt opfordringen. Det anses for givet, at Retsforbundet og Kommunisterne sammen med de folketingskandidater fra de pågældende partier, der ville være blevet valgt uden spærreregler, vil møde frem og tale deres sag i retten. Kristeligt Folkeparti har på vanlig fåget vis erklæret sig som nærmest tilhænger af spærrereglerne, mens Venstresocialisterne ikke hidtil har kunnet enes om at følge rettens vej, men det kan måske have ændret sig.

Begrundelsen for de gamle partiers valglov med dens spærreregler er officielt en påstand om, at det af hensyn til folketingsarbejdet og regeringdannelsen er nødvendigt at begrænse antallet af partier. Men ved dette valg, hvor spærrereglerne har virket stærkere end ved noget tidligere valg, hviler regeringen på et spinkeltre flertal end nogensinde tidligere, og næsten halvdelen af Folketinget synes at blive laet fast i en næsten indflydelsesløs oppositionsblok. Ingen kan formentlig føre noget sandsynlighedsbevis for, at nye partier eller flere små partier nødvendigvis ville føre til en yderligere begrænsning af samarbejdsmulighederne i Folketinget. Det modsatte ville være det sandsynligste.

Den oprigtige begrundelse for spærrereglerne er da heller ikke hensynet til folkestyrets funktionssygtilighed, naturligvis, men ganske enkelt de store partiers ønske om at cementere deres egen magt. Man vil forhindre en tilgang til Folketinget af partier og synspunkter, som man ud fra rent foreningsegoistiske hensyn forstædigt nok finder uønskede som konkurrenter. Det er flertallets beger kontra mindretallets ret.

Vil retten tage en klar stilling for de repræsenterede partiforæningers magtstilling og i mod det danske folks forfatningsmæssige ret til ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser? Vil retten give de gamle partiers hykleriske magtmisbrug et fedt blåt stempel, eller vil man værne folkets ret til et respektabelt folkestyre? Det skal de kommende dage, uger og måneder vise.

Pov-

økonomiske naturlove klart: arbejde skaber arbejde, modsætningsvis: arbejdsløshed skaber arbejdsløshed.

Kun produktion skaber købekraft.

Men det kan være en statsmandsgerning at sikre, at det er den, der skaber købekraft, der også får den. Konkurrencen på verdensmarkedet er blevet skærpet.



Arnd Thomsen

Fordyrelsen af produktionen kan ikke tåles, og hvad gør så politikerne Krag og Hækkerup?

Med den nye særtold skruer de omkostningsniveauet op, og vi mister eksportorder. Vi kommer til at opleve mange fabrikslukninger i den nærmeste fremtid. En konfektionsfabrikant siger:

„Når jeg har o, arvejet mit uverende tager, må jeg medtage mine eksportkunder, at jeg ikke kan opfylde kontrakten, fordi det klæde, jeg anvender til habitene, er blevet pålagt særtold på 10 %.

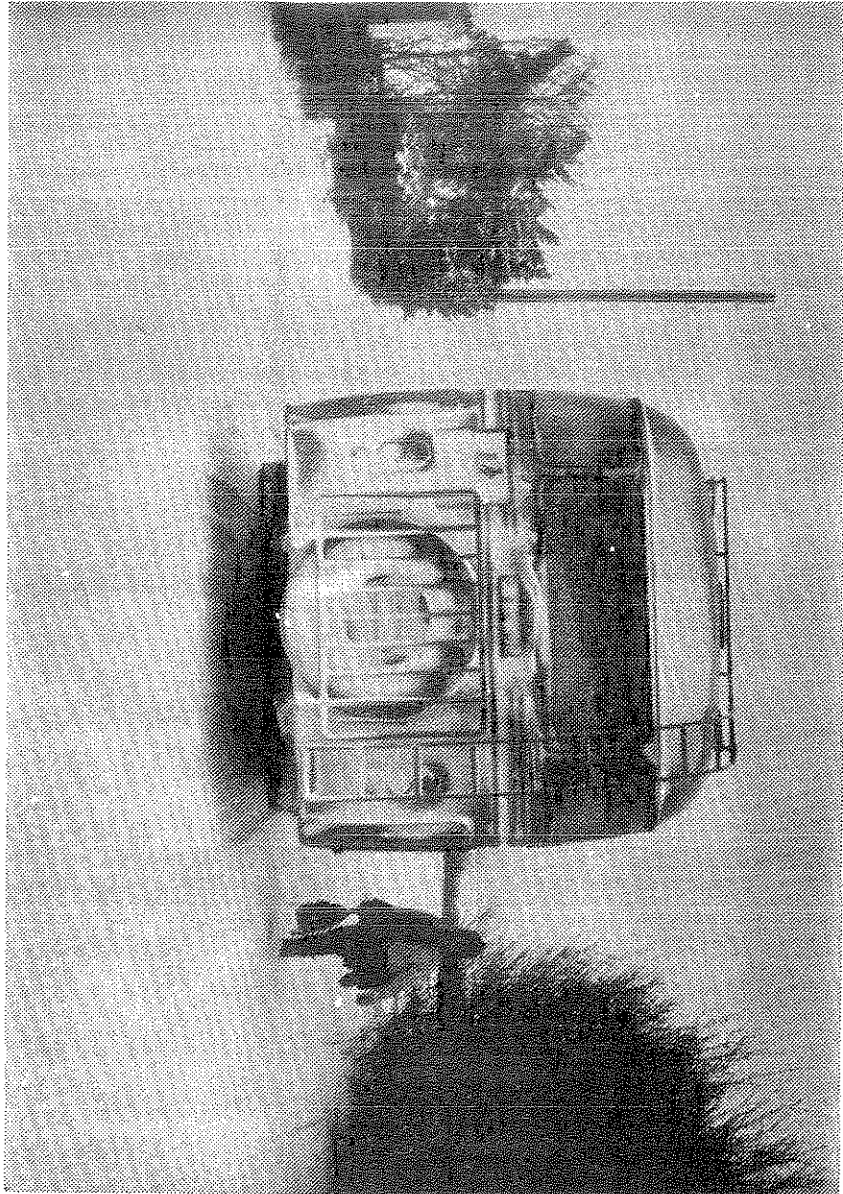
De 10 % vil tage hele fabrikkens fortjeneste af hans produktion. Hans fabrikkens beskæftiger 200 mennesker, som vil få svært ved at finde jobs andre steder.

Fabriksemedarbejdernes nedsatte løbetræft vil skabe ledighed andre steder hos andre leverandører, snart med en sådan fart, at den ikke lader sig stoppe.

For de virksomheder, som endnu har en lidt større fortjenstmargen, betyder det stop for nyinvesteringer. De kan høre videre, så længe de blot kan skaffe fabrikkantens daglige forbrug. Men manglende investeringskapital betyder, at moderne anlæg, der kan holde virksomheden konkurrencedygtig, ikke kommer i orde hos maskinfabrikken med arbejdsløshed i dette tag til følge.

Den kunstige fordyrelse af alle varer, som blev gennemført med særtolden, blev indført på det ubølgeligst mulige tidspunkt, da virkningerne fra den almindelige afmatning rundt omkring os smelter af på Danmarks økonomi, og vor eksport stagnerer med stærkt reducerede avancer.

Der er brug for en hurtig og dybtvirkende impuls til at stoppe



Vinteren nærmer sig. For børnene bliver det en dejlig tid, men det er nu rart med en skolebus, når det er koldt. — Iøvrigt savner vi en „vismandsrapport“ om, hvordan det vil gå med vort gode danske vintervejr, hvis vi kommer i Fællesmarkedet.

Redaktion og ekspedition:
Kroghsgade 1, 2100 Kbh. Ø. - Tlf. (01) TRIA *1457 - Giro 7835
Kontortid: Mandag-fredag 10-15. Lørdag er kontoret lukket.
ANNONCER: 60 øre pr. mm plus evt. særlig placering

REDAKTION: ABONNEMENT:
Vilh. Hellmann Kr. 52,00 pr. år
Erik S. Romm ansvarshavende Kr. 15,00 pr. kvartal
Poul Westergaard
Løssalg: Kr. 1,50 pr. nummer
Trykt i Provins-Trykkeriet, Vordingborg - offset-af.

Storbritannien, Danmark og EEC

DET ER LIDT af en ydmygelse i, at spørgsmålet om dansk tiltrædelse af Rom-unionen ikke vil blive afgjort af danske politikere eller vælgere, men - og det vil være sket, sandsynligvis, når disse linier læses - af det engelske Parlaments underhus. Skråsikre danske parlamentarikere formulerede jo for så længe siden, at udenrigsministeren dengang hed Krag, den danske ansøgning om medlemskab i EEC, og den eneste betingelse, man stillede, var et samtidigt britisk medlemskab.

Meget vand er løbet i stranden siden da, og førnævnte udenrigsminister, nu statsminister Krag, er åbenbart så småt ved at forberede sig på den situation, at dansk EEC-medlemskab alligevel ikke bliver aktuelt. Efter sigende skal det have skabt overraskelse i adskillige politiske hovedkvarterer, at ganske almindelige borgere, der ellers er blevet vænnet til, at samtlige væsentlige beslutninger træffes hen over hovedet på dem, pludselig har løftet det samme hovede og givet udtryk for, at nu måtte det være nok.

DET SER UD TIL, at det er noget lignende, der sker i Storbritannien. HVIS Underhuset, når dette læses, har nedstemt den britiske regerings forslag om deltagelse i Fællesmarkedet og underskrivelse af Rom-traktaten, og det anser vi absolut for muligt, og så er det på høje tid, at den danske regering går i gang med at formulere en alternativ markedspolitik. Det burde være sket forlængst. Man kunne passende beskæftige sig lidt med de principielle tanker. Retsforbundet har gjort sig om markedsproblemerne; ejendommeligt nok har samtlige politiske partier ladet sig nøje med at tage afstand, henholdsvis gå ind for dansk medlemskab, altså med undtagelse af Retsforbundet.

DET ER SOM REGEL ikke helt let at spå om fremtiden - det er snart mange år siden, Storm P. slog den kendsgerning fast - og når VEJEN FREM alligevel vover at spå et engelsk afslag til EEC, skyldes det flere grunde.

Det spiller f. eks. en rolle for et britisk parlamentsmedlems stillingtagen, at han eller hun er valgt i enkeltmandskredse; han kan ved, at han kommer til at stå til regnskab for sine handlinger i Westminster, og det er vælgerne, der afgr, om de vil genvælge ham til Parlamentet eller ej. Denne vælgertilgang antager særdeles kontante former i Englands politiske liv, og der er ikke noget diskriminerende i at medtage det faktum, at et stort antal britiske politikere er professionelle politikere, der ikke ville ane, hvad de skulle tage sig til, hvis de ikke blev genvalgt.

En anden kendsgerning spiller ind. Stemmatalleene viste ved denne som ved tidligere lignende lejligheder, at nok kunne mr. Heath danne regering baseret på et mandatflertal, men dels var dette flertal i Underhuset beskedent, og dels havde det flertal af vælgerne stemt labour, og labour er, under Wilson, gået skarpt imod Storbritanniens optagelse i Fællesmarkedet.

DET ER IKKE UVANT i Parlamentet, at virkelig betydningsfulde problemer finder deres løsning snarere gennem de følelsesbestemte argumenter end ved kolige, nøgterne betragtninger, akkurat på samme måde, som det store flertal tager stilling. Det er ikke usandsynligt, at det også kommer til at foregå på denne måde i Fællesmarkedssagen. Skulle det imidlertid ske, at de konservative alligevel vinder afstemningen, så er sagen dermed ikke klar.

Det er kun få dage siden, oppositionslederen, mr. Wilson, understregede, at det naturligvis var muligt, at mr. Heath vandt for - eller - imod afstemningen, men det var aldeles usandsynligt, at regeringen ville slippe godt fra den række af supplerende lovforslag, der er absolut nødvendige for at få Storbritanniens deltagelse i Fællesmarkedet til at fungere.

Det kan opfattes som en trussel, men det kan lige så let forstås som en nøgtern konstatering af de vanskeligheder, Heath uværgelig vil løbe ind i, når han få dage efter den 28. s afstemning foretager den længe ventede ommøblering inden for kabinettet. Der er kameler så store, at selv ikke mr. Heath's eminente evner som parti-indpisker kan tvinge dem ned.

ESR.

Fra asken i ilden

Så har betalingsbalance-problemer kapitalrente og jordrente?

Er det fabriksbyggeriet eller bygningen af amtsråduse og ambassader, der gør det umuligt at få regnskabet til at balancere?



Svend Gerhauge

er det værkerørrens løn på 50.000 kr. eller kontorchefens på 100.000,-?

Nationalekonomi er noget meget indviklet noget, hvis man gør det indviklet.

Men det gode gamle ord om „at sætte tæring efter næring“ kan bruges som grundlag både for det private budget og det offentlige.

Hvad Krag sku' ha' gjort

(Fortsat fra side 1)

nedgangen i ledigheden, inden lavinen ruller. Det er kun ved at bevare den fulde beskæftigelse, at vi kan opretholde levedoden. Foranstaltningerne må både styrke arbejdslysten og spareviljen.

De dybere årsager til vore vanskeligheder er først og fremmest den af grundspekulationen skabte inflation. Den er igen årsag til den høje rente, som i dag er stort set dobbelt så høj som i 1958, hvor vi ingen inflation havde.

Den høje rente har afstedkommet boligstøtteforanstaltninger m. v., der igen har krævet højere skatter. Men skatten er nu kommet så højt op, at ingen ønsker at gøre en ekstra indsats. De ekstra tjente penge beskattes først med 50-60 %, og resterende beløb momes med 15 %, men den del af forbruget, som ligger på motorkørsel og luksusforbrug som spiritus og tobak, fordyres med flere hundrede procent.

Det meget lille beløb, der bliver til overs, udtværes enhver interesse for aktivitet, og inflationen og truslen om devaluering kvæler sparelysten.

Dette er, hvad Krag skulle have gjort:

Med det klare mål at bevare den fulde beskæftigelse og standse inflationen, at bringe renten ned og at fremme spareviljen, og sidst men ikke mindst at styrke arbejdslysten skulle han have startet med at erklære, at kronen under ingen omstændigheder ville blive devalueret, så længe han er statsminister. I tværtimod skal kronen føres op i paritet med dens virkelige værdi i forhold til de lande, vi samhandlede med før april. Med andre ord en opskrivning på ca. 1-2 %.

Den nye regerings opgave var at skabe muligheder for, at landets produktion blev i stand til at dække landets forbrug. De burde have grebet til en begrænsning af det uproduktive forbrug ved at gennemføre et *skattestop*, - et stop for normeringen af nye stillinger i den offentlige sektor med en efterfølgende overflytning af personale fra overflødige stillinger til nødvendige stillinger.

I stedet for lagde de en ny byrde på befolkningen og må nu sætte flere mennesker ind på at kontrollere og beregne.

De burde have lettet industriens og landbrugets omkostninger, så vor konkurrenceevne blev forbedret, - i stedet for lægger de nye omkostninger på vor produktion.

De burde have fjernet al told, så en af hindringerne for frit samarbejde mellem nationerne blev fjernet.

Men pus nu på - særtolden skal bl. a. bruges til at støtte det erhvervsliv, der bliver offer for særtolden, - men socialisterne ønsker, at der som betingelse for støtte til det private erhvervsliv optages offentlige repræsentanter i bestyrelsen af de selskaber, der tager imod støtten.

VKR-regeringen benyttede ikke sin regeringstid til af-socialisering af det danske samfund - tværtimod, alle de administrative onegrene, der har gjort Danmark til et statsdirigeret samfund, blev bibeholdt og udbygget.

De vælgere, der stemte på de borgerlige partier af modvilje mod socialismen, har både i 1963 og i 1971 spildt deres stemmer.

De vælgere, som stemte socialistisk af modvilje mod konservativtoldpolitik og monopolisme, har også spildt deres stemme. Forhåbentlig kommer der et valg, inden disse stemmespild har fået uoprettelige følger.

Svend Gerhauge.

lans, der skal til for at nå frem til at afskaffe boligmangel.

Så ville Krag være gået over i historien som den statsmand, der standse arbejdsløsheden, bragte orden i den offentlige økonomi og skaffede betalbare boliger til alle.

Knud Tolstrup.

Når De har læst
»Vejen Frem«,
vil Deres nabo
måske være
interesseret
i at læse det

Nybyg - Ombyg - Tilbyg

Tilbud gives.

Axel Korup

Tømrermester - Selsø - Skibby - Tlf. (03) 32 01 28.

Malerfirma

H. VINTER POULSEN

Soibakkevej 10 - Skødstrup

Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

Et spændende bekendtskab:

DANMARKS RADIO HAR FÅET NY LEDELSE

Noget lyder på, at Danmarks Radio står foran et systemskifte, og at professor, dr. jur. Ole Espersen bliver et interessant bekendtskab. Af dagspressen vil man have set, at den konservative Poul Schlüter i ubeherskede vendinger har kritiseret udævnelsen af dr. Espersen, men det kan jo i sig selv være en anbefaling, og når kritikken tager sit udgangspunkt i, at den nye rådsformand er kendt for at være venstreorienteret, spidser man ligefrem ører, for hvis der var noget, Knud Heinesen ikke var kendt for, så var det for at have en mening om noget som helst. Det er selvfølgelig muligt, at meningerne, interesserne og vensstre-ell. højteorienteringen virkelig var der, men konstatere det fik offentligheden ingen mulighed for.

Heinesen interesserede sig ikke for radio-spredningsloven

Man måtte nøjes med at konstatere, at hr. Heinesen i hvert fald ikke interesserede sig for radiospredningslovens ord og bogstav, men nøjedes med at bruge Radiorådet til at enrette radios og tv's udsendelser, gøre dem tilpas tandløse og så iøvrigt sørge for, at Danmarks Retsforbunds meninger om samfundsrigtige problemer ikke kunne fremsættes gennem de medier, han stod med ansvar for. Det er ikke nogen særlig hyggelig tanke, at det er den mand, der nu beklæder posten som undervisningsminister - man må så trøste sig med, at det sandsynligvis kun bliver for en kortvarig periode.

Interessegrupper og politier i tv - også imellem valgene

Den nye rådsformand ser noget anderledes på sagerne. Han interesserer sig åbenbart for, hvad der står i radiospredningsloven, at denne efter en samtale, han har haft med „Frederiksborg Amts Avis“. I denne samtale giver han udtryk for, at han gerne vil overveje muligheden for at lade flere interessegrupper og f. eks. politiske partier producere programmer til udsendelse over fjernsynet.

„Der eksperimenteres med formerne i udlandet, og jeg synes, det er seriøs overvejelse værd. Ikke mindst hvad angår de politiske partier, for når man kun præsen-teres for dem i specialudsendelser op til et valg, får seerne et forkert indtryk af partiernes aktivitet, herunder ikke mindst de partier, som ikke er repræsenteret i Folketinget.“

Om Retsforbundets radioforslag

Fhv. kulturminister Helweg Petersen.

Grundloven og arbejdskonflikter

Under den udvikling, som siden arbejdskonflikten i 1899 har fundet sted i arbejdsforholdenes retspleje, er der en side af sagen, som sjældent omtales. Arbejdsgiverne vil nødigt slippe retten til lockout, arbejderne vil helst beholde retten til at strejke, og samfundet ønsker at bevare retten til at leve. Af retten til lockout følger ikke, at man har ret til at hindre andre i at optage den produktion, man har standset. Af retten til at strejke følger ikke retten til at hindre andre i at udføre det arbejde, man

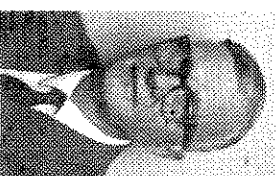
tervens dødfødte idé om et volu- minøst repræsentantskab repræsenterende alt og alle og dermed ingenting har Ole Espersen ingen tiltro til - erfaringerne fra u- landstyrelsen skræmmer. På spørgsmålet om hvordan han ser på Retsforbundets forslag om en ændret valgmode af Radiorådet, f. eks. ved licensbetalernes direkte afstemning via girokort, svarer radiorådsformanden, at det lyder spændende, hvis det teknisk kan gøres, og hvis der sikres en bred debat om kandidaterne inden afstemningen.

Ingen stemme på Schlüter

Som før nævnt: Professor Espersen kan blive et spændende bekendtskab, og vi er ganske og aldeles uenige med hr. Schlüter i hans syn på Radiorådets nye for- mand. Men det skal sandtlig ikke skjules, at vi under ingen omstændigheder kunne tænke os at give ham en stemme ved et frit valg af radioens ledelse. Hr. Schlüters interesse for grundlovens krav om alsidighed er nemlig ikke spor anderledes end Knud Heinesens. ør.

GEORG C. BRUN:

NØDVENDIGHED



Der er næppe noget abstrakt begreb, som menesker har viet en så stor og konstant interesse som friheden. Til alle tider har man beruset sig i fantasier om, hvor vidunderligt livet ville være, hvis det i enhver situation stod en frit for, hvad man ville vælge eller vrage.

Lad os imidlertid til en afveksling vende medaljen og se, hvad der står på den anden side. Der står nødvendighed - og hvad betyder så det i praksis?

Uanset hvilket mål man sætter sig i fuld frihed, kommer nødvendigheden straks ind i billedet. Man ønsker f. eks. at bringe sin forsonthe have i pæn stand, og så er der ingen vej udenom: græsplænen må slås, hækkene klippes og bedene luges.

En ung mand vil gerne være civilingeniør. Det kommer 6-6 års studier oven på en god studentereksamen.

Man har med interesse og fornøjelse læst nogle bøger af en fransk forfatter i oversættelse, men vil gerne kunne studere dem på originalsproget. Ja, så må man lære fransk.

Og således kan man give lige så mange eksempler, det skal være, at hver gang man benytter sin frihed til at gå ind for et eller andet, trækker det en kortere eller længere kæde af nødvendige handlinger efter sig, hvoraf mange kan være særdeles tunge og kedomme- lige.

Friheden har sin pris, og man får den ikke billiger; stort set kan man sige, at den største frihed må betales med den største sum af nødvendige anstrengelser. Den, som starter på bar bund og som ønsker at opnå en høj grad af økonomisk frihed, må arbejde hårdt og dygtigt og uden megen frihed i mange år, hvis han skal nå sit mål.

At være frit stillet med hensyn til, hvad man vil foretage sig, er nøje forbundet med, hvad man kan. Frihed til at gøre, hvad man vil, rummer ikke mange muligheder i et højt udviklet samfund, hvis ens praktiske og teoretiske kvallikationer er ringe. Heldigvis forholder det sig så, at det overvældende flertal er parat til at afvinde sig med anstrengelser og afsavn, når blot de øjner frihedens lys for enden af nødvendighedsens tunnel.

Hertil kommer, at netop i nødvendighedsens skole og kun der lærer man livet at kende, og at den indsigst og erfaring, som enhver vil hæste, der gør en indsat for sin uddannelse eller i det daglige arbejde, i sig selv rummer megen tilfredsstillelse og glæde, omend den fude forstæelse og beherskelse af et område næppe opnås, før end man også har gjort en del dårlige erfaringer.

I det hidtil anførte har udgangspunktet været det, at ønsket om frihed først og fremmest er forbundet med trangen til at udrette noget på det områ- de, som ens evner og tilbøjeligheder tilskynder én til.

Der findes imidlertid endnu en form for frihed. Den har eksisteret til alle tider og har haft mange forskellige fremtrædelsesformer. I de senere år har den flere steder i de højt udviklede velfærdssamfund nærmest antaget karakteren af en religion. Det, som det i al korthed drejer sig om, er friheden til at und- drege sig nødvendigheden; det kunne også kaldes den perverterede form for frihed.

Tilhængere af den nye religion, både de, der praktiserer den og de, der nøjes med at lægtage den med sympati, fortæller os, at hvis blot „systemet“ bliver lavet om, så vil alt blive godt, og livets gratiser vil igen være parat til at arbejde og betale for sig selv.

Tro dem ikke. Her er kun tale om en dårlig undskyldning for at kunne fortsætte i en livsform, de allerede har valgt, og som de vil forblive i om ikke af anden grund, så fordi evner, initiativ og interesser visner bort, når de ikke til stadighed stimuleres gennem et aktivt forhold til livet.

Det er gamle sandheder, og læg mærke til hvor hård en dom, han, der om nogen var de fattiges og undertrykte ven, fældede over den tjener, der gravede sit talent ned i stedet for at udytte det.

Georg C. Brun.

Tækontolet
Radhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

OTTO JENSEN
Tømrermester
Søgaardvej 23
Telf. Gentofte 5043

BØRGE BOESEN
Danske og udenlandske bøger.
B. T. CENTRALEN
Byen 2550

KNUD-ERIK LAUSEN
Teknisk Isolering
VESTRE GADE 8 BRØNDVØSTER PR. HVIDOVRE Tlf. 75 11 42
Lamp-, varme-, koldtvands- og køle-
rørsisolering. Køle- og hældrum. Be-
klædning med aluminiums- og galva-
niserede plader på isolerede rør, be-
holdere og tanke. 25 års erfaring
i industri- og mejerianlæg.

K. R. HEDERANDT
Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

VOR MENING

OM ANDRES MENING...

»Bolignødden«

POLITIKEN (upol.) beskæftiger sig i en ledende artikel med boligproblemerne og konstaterer i indledningen den skærende modstrid mellem den alvorlige bekymring, regeringen har lagt for dagen i forbindelse med gennemførelsen af svertolden, og den letfærdighed, som præger oplægget til »en ny boligpolitik«. Bladet fortsætter:

Vi er ikke blinde for, at det kan skabe alvorlige vanskeligheder, når et parti pludselig ser de glade oppositionsdage afløst af regeringens tunge ansvar, og disse vanskeligheder kan måske undskyldes, at statsminister Jens Otto Krag i sin regeringserklæring endnu en gang mindedes de lofter, som Socialdemokratiet gav i opposition på boligområdet.

Det var ikke mindst den nuværende boligminister Helge Nielsen, der med rund hånd strøede om sig med gyldne løfter til såvel byggefagets folk som de almen-nyttige boligselskaber og lejemansorganisationsrepræsentanter.

Boligministeren er i dag i samme ubehagelige situation, som tidligere finansminister Poul Møller var i, da han på ministerposten blev mindet om, hvad oppositionspolitikeren havde sagt om, hvor borgernes penge havde det bedst.

Poul Møller måtte bide i det sure æble og lade hensynet til nødvendigheden gå forud for hensynet til behageligheden.

Helge Nielsen må bide i samme sure frugt, hvis der skal komme noget ud af de forhandlinger om den langsigtede boligpolitik, som statsminister Jens Otto Krag også indbød til ved Folketingets åbning.

Den rundhåndede støtte til boligforbruget, som en forfæjlet boligpolitik har ført til, er med til at finansiere en ganske betydelig del af det overforbrug, som er en del af baggrunden for landets alvorlige situation.

Derfor nytter det ikke blindt

STOP verden " vi vil af...

Alle de gode leveregler er skrevet. Nu mangler vi kun at handle efter dem.

Skal kronikøren bidrage med noget nyt til tidens filosofiske debat om vore trivselsproblemer, må det derfor blive noget gammelt: at finde de gode leveregler frem af deres gemmer og stæve dem af. For de fortjener det.

For øvrigt er spørgsmålet, om man skal være med i ræset eller stå af, ikke blot symptomatisk for vor tid. Det har også beskæftiget tidligere slægtled. I første halvdel af forrige århundrede skrev den tyske filosof Arthur Schopenhauer:

„Når man er rask, er alt en fornøjelse; når man ikke er rask, er der ingen glæde ved nogen ting. Derfor er det fuldkommen tabeligt at sætte sit helbred på spil for at opnå vinding, fremgang, lærdom eller berømmelse.“

Det er jo som mentet på vore dages politikere, som bukker under for arbejdspresset, den ene efter den anden.

Propos politikere: En af præ-

at styre videre efter formelen, at lejen i nybyggeriet skal bringes ned ved hjælp af tilskud fra staten.

Den udigning af svælget mellem lejen i det gamle og det nye byggeri, som boligforliget fra 1966 havde til formål at virkeliggøre, er vi ikke kommet et skridt nærmere.

Det betyder, at den mere eller mindre tilfældige lykke i boliglotteriet i høj grad bestemmer den enkelte families levestandard. Nogle lever flot på andres bekostning, og det er langt fra altid dem, der trænger hårdest, der nyder fordelene. Det er tværtimod de veletablerede.

Den boligpolitik, som føres, er asocial. Selv omfattende forbedring af boligsikringsordningen kan ikke afljæpe de sociale skævheder på dette område.

Der findes ikke populære løsninger på problemer, hvis kerne er, at nogle skal afstå privilegier, men det er nødvendigt. Politiken pegede for valget på det radikale program, som bygger på professor Dichts ideer om afskaffelse af privilegier. Det er bedre forhandlingsgrundlag for Folketingets partier end regeringserklæringen.

- Det er selvfølgelig positivt, at

»Spionerne« fra Store Kongensgade

Den, skal vi sige usædvanlige, »spionsag« mod de tre medarbejdere fra »Information« er blevet kommenteret mange steder. »Land og Folk« skriver bl. a.:

– Dommen over Information vil ikke blive det sidste eksempel. Efter det foreløbige udfald af Kejsergade-sagen skal vi måske lige fastholde sagens kendsgerninger: under anklage står ikke de blade, der gjorde deres demokratisk pligt, men de militære

af
MARTIN ELMER

ste venner var havforskeren William Beebe, som ofte boede hos ham på hans landsted. Når de to mænd havde siddet og sludret en hel aften sammen, gik de gerne en tur i haven og stirrede op i nattehimmelen. De plejede at klappe om, hvem af dem der først fik øje på den lille lysende tåge i øverste venstre hjørne af stjernerbilledet Pegasus, og da sagde en af dem højtideligt:

„Dette er spiraltågen Andromeda. Den er på størrelse med mælkevejen og er kun et af de 100 mælkevejssystemer, der findes. Den er to en halv million lysår borte, og den består af 100 milliarder sole, hvoraf mange er større end vor sol.“

Efter et øjeblik's andagtsfuld stilhed sagde Roosevelt med en lille klukkatter:

„Nu tror jeg, vi er små nok. Så kan vi godt gå i seng!“

De fleste mennesker bryder sig ikke om at standse op et øjeblik, og som den afdøde amerikanske præsident konstaterer, hvor små og ubetydelige vi i virkeligheden er, målt med univers-

POLITIKEN har opdaget, at

statstilsuddene dels går til de i

forvejen velbjergede og dels in-

gen problemer løser, men vi tør

holde en hel del på, at det forhen

radikale blad som altid før sæt-

ter kikkerten for det blinde øje,

når det gælder politiske forholds-

regler, der vil kunne standse

jordspekulationen. I hvert fald

nævnes de aldrig i bladet, og

mange har gennem årene erfa-

ring for, at indlæg om grund-

skyld som anvendeligt middel til

at standse jordspekulation og

skaffe boliger frem til priser, folk

kan betale uden at skulle modta-

ge offentlige almisser, den slags

indlæg er der aldrig plads til i

„Politiken“. Selvfølgelig er det en

fortræffelig ide at afskaffe privile-

gier, og udmærket, at lederskri-

benten går ind herfor, men hvor-

for ikke give os nogle konkrete

eksempler? Var det måske mono-

polerne, „Politiken“ tænkte på,

eller måske endda jordmonopolet?

Her kunne vi naturligvis skrive

S. U., men det nytter næppe no-

get. Der er som nævnt ting, der

ikke omtales i bladet på Rådhus-

Manden i Skovhuset har snak-

ket med Astrid, og det er jo en

ærlig sag, og for så vidt uden

særlig interesse for offentlige-

den, men når samme udmærkede

mand bringer sine betroelser vi-

dere til „Jyllands-Posten“'s læse-

skare, så er det ikke helt så pri-

vat længere, og hvis endelig der

har været noget sludder iblandet

de søde ord, der måske iøvrigt er

blevet hvisket Astrid i øret, så er

det særdeles forståeligt, at en læ-

ser, H. Grønbech Lund, Sahl, Bjør-

ringbro, reagerer med at sætte

tingene lidt på plads, og det er

lige så forståeligt, at det udmær-

kede „Jyllands-Posten“ giver ham

spalteplads.

for mange uforståelige grund-

skyldspolitik, den enejejede ge-

orgeisme, som tiden er løbet

fra.

Den enejejede

Under denne rubrik skriver

H. Grønbech Lund, Sahl, Bjør-

ringbro:

En person køber et stykke ne-

gen markjord til et hus for f. eks.

10.000 kr. Han pantsætter jorden

og må betale ca. 1000 kr. i årlig

rente. Desuden må han betale de

forskellige skatter (indkomstskat-

ter, moms, punktskatter m. m.).

Hvis den person betalte sin

rente for jorden til samfundet,

kunne der spares mindst det til-

svarende beløb i skatter.

En så indlysende retfærdig og

forståelig politik står Retsforbun-

det for.

Manden i skovhuset“ kalder

dette „en enejejet georgeisme, som

tiden er løbet fra.“ – Der må væ-

re gået en klap for, når man ikke

kan se, at denne – vor værste –

årsag til inflationen her i landet

burde fjernes, så brandbeskatnin-

gen kan ophøre, og jordværdistig-

Om enøjethed

En jurasfuderende kommentere Grønbech Lunds indlæg, som han tilsyneladende ikke helt har opfattet, og G. L. fatter medlidenshed med ham og sender Jyllands-Posten et afsluttende indlæg, formuleret som en henvendelse til „ikke-rechtsstatsfolk“, en befolkningsgruppe, der må siges at være ret stor, for den omfatter naturligvis samtlige vælgere – de lidt over 50.000, der ved sidste valg gav deres stemme til Danmarks Retsforbund.

„Vejen Frem“ gengiver diskussionens indlæggene i kronologisk orden, og indleder med de ord til Astrid, der først kaldte Grønbech Lund frem.

for mange uforståelige grund-

skyldspolitik, den enejejede ge-

orgeisme, som tiden er løbet

fra.

Den enejejede

Under denne rubrik skriver

H. Grønbech Lund, Sahl, Bjør-

ringbro:

En person køber et stykke ne-

gen markjord til et hus for f. eks.

10.000 kr. Han pantsætter jorden

og må betale ca. 1000 kr. i årlig

rente. Desuden må han betale de

forskellige skatter (indkomstskat-

ter, moms, punktskatter m. m.).

Hvis den person betalte sin

rente for jorden til samfundet,

kunne der spares mindst det til-

svarende beløb i skatter.

En så indlysende retfærdig og

forståelig politik står Retsforbun-

det for.

Manden i skovhuset“ kalder

dette „en enejejet georgeisme, som

tiden er løbet fra.“ – Der må væ-

re gået en klap for, når man ikke

kan se, at denne – vor værste –

årsag til inflationen her i landet

burde fjernes, så brandbeskatnin-

gen kan ophøre, og jordværdistig-



Martin Elmer

hente lærdom og fornyelse, ikke hos middelalderlighederne.

I „Vejmærker“ skriver Dag

Hammarström: „Er tomheden

når larven forstummer ikke den

retfærdige løn for en dag, der gi-

med at forhindre andre med at

negtigere dig?“

For det er jo en anden sand-

hed: at vi er bange for, at ingen

skal lægge mærke til os. Derfor

anskaffer vi os et større hus el-

ler lejlighed i et kvarter, der er

„in“, d. v. s. der, hvor kendte folk

bor – eller køber en bil, der er lidt

større og dyrere end naboens. Ræset kører videre.

Kronik:

ningerne kan komme hele samfundet til gode.

Tiden løber ikke fra en retfærdig og højfaldt politik.

Men „Manden i skovhuset“

ved, hvis interesser han tjener ved at forsøge at lathelliggøre Retsforbundets politik. – Det kan kun være jordspekulanternes interesser, og jo mere man tjener disse, jo mere er man med til at forbedre grobunden for kommunister og andre yderligtgående, venstreorienterede socialister, som man ikke har indtryk af, at „Manden i skovhuset“ holder meget af.

Lad være med at lukke det ene øje, og prøv at tænke lidt i andre baner!

Så vil „Manden i skovhuset“ få noget andet og mere at fortælle Astrid.

H. Grønbech Lund.

»Retsforbundets enøjethed«

Jeg forstår udmærket hr. H. Grønbech Lunds havne over den karakteristisk, „Manden i skovhuset“ giver af Retsforbundets politik ved at betegne denne som enøjet georgisme. Det er nemlig en meget rammende karakteristik, forstået således, at når retsstatsfolk med det ene øje ser alle lyskæligheder ved fuld grundstigningskryd, er de ganske blinde, bevidst eller ubevidst, på det øje, der hos os andre, dvs. ikke-retsstatsfolk, ser visse uheldige konsekvenser af Retsforbundets politik.

Det er jo udtryk for en fundamental misforståelse af skatteopkrævnings betydning, når man fra Retsforbundets side hævde at indkomst- og forbrugsskatter kan undværes, hvis vi får fuld grundskryd. Hovedformålet med at opkræve skatter er jo ikke at skaffe staten større indtægter, men derimod, at inddrage købekraften, således at den statslige sektor kan være neutral i forhold til den private sektor. Det vil sige, at Retsforbundets politik vil resultere i, at man ikke kan inddrage købekraft fra alle dem, der ikke ejer jord, hvilket vil give sig udslag i inflation samt rekordunderskud på betalingsbalancen.

En anden fundamental svaghed ved Retsforbundets politik er, at man gør sig skyldig i den fejltagelse af tro, at man kan inddrage jordspekulanternes gevinster

fra den glade operette, der gik i Tyvolls koncertsal for nogle år siden: „Stop verden, jeg vil af!“ Hvis vi kunne blive enige om blot én dag at stoppe ræset, og bruge tiden til at sætte os ned og få snakket ud om tingene, ville vi sikkert i det mindste kunne få rejst brovælsene.

Alt for ofte reagerer den ældre generation på ungdommens kritik med en sur bemærkning om, at den glæmmer at velfærdet blev skabt af en generation, som ønskede at give sine børn bedre kår, end den selv havde haft. Men gode kår er ikke automatisk lig med materiel velstand. Menneskelig trykkel mødes med andre værdier, trykkel f. eks. harmoni, kærlighed, omsorg etc. Ungdommen ønsker at få andel i disse værdier, den foretrækker at arbejde for at leve – og ikke anvende. Frem for alt har den opdaget legen. Livet er ikke blot stræben efter, livet er at have det sjovt, skægt, rart og afslappet: at komme hinanden

vel.

Gæster vi de positive ungdomsmiljøer, er der et løbende fællesskab: de unge forsøger at ter bedste evne at knytte bånd bagud til børnene og fremtiden til de ældre generationer. De prøver at indfæste børnene en afslappet holdning til tilværelsen – og at få de ældre generationer til at opgive ræset. For deres egen skyld! Jo flere eksempler på dette positive træk hos ungdommen, man oplever, jo mere bliver man over-

og udnytte disse værdistigninger til andre formål. Der ligger jo ingen produktion til grund for sådanne værdistigninger, så i det øjeblik, man begynder at inddrage spekulationsgevinsterne, vil spekulationen ophøre, hvilket i sig selv er udmærket, men der vil være nul og nix at hente for staten.

Man kan illustrere sammenhængen ved at sammenligne spekulationen med en ballon. Idet jordpriserne netop er udtryk for opspilede værdier. Derved, ser man, at hvis staten ønsker at sætte sig i besiddelse af ballonnens indhold, er den faktisk nødt til at punktere ballonen. Virkningen heraf forudsættes almindelig bekendt, at man kan konkludere, at staten ikke bliver særlig rig af at gå rundt og punktere balloner.

(Stud jur. Poul Erik Hjerrild-Nielsen, Aarstrupvej 20, Aarhus C.)

»Til ikke-retsstatsfolk«

Der er grund til at takke hr.

stud. jur. Hjerrild-Nielsen for hans indlæg imod mit læsebrev til „Manden i skovhuset“, idet det bekræfter, at store dele af landets vægere bliver vildledt i fundamentele sandhedsspørgsmål, endog fra akademikernes side.

Hovedformålet med at opkræve skatter har aldrig været at inddrage købekraft, men at skaffe midler til fælles samfundsopgaver. Da mange af statens opgaver, i vor tid ikke er fælles opgaver, kan skatterne nedsettes klækkeligt ved at fjerne disse.

Man bruger undertiden at dreje skatteskruen en ekstra omgang for at inddrage købekraft, men dette er da kun på grund af en fejlagtig politik. Hr. H.-N. og andre læsere bedes lægge godt mærke til, at man i sådanne tilfælde ikke inddrager de værdistigninger, som der i følge hans eget udsagn ikke ligger produktion til grund for. – Her finder man den væsentligste årsag til inflation.

Hr. H.-N.'s meninger om jorden og dens værdistigninger er totalt misforståede. Vi er alle sammen jordejere, uanset om vi har stode eller ej, idet jorden er samfundsborgernes fælles eje. Jorden vil altid have en værdi for os, og jo flere vi bliver, desto større bliver

værdien. Dette følger ganske enkelt af samfundsudviklingen. Renten af disse jordværdier tilhører os alle, og vi betaler alle denne rente, når vi på en eller anden måde lægger beslag på denne jord (til bolig, erhvervsvirksomhed eller andet).

Den fundamentale fejl i vort samfund er, at de fleste tror, det er bedre at betale denne jordrente til pantaverne end at betale den til vor fælles samfundskasse og blive sparet for tilsvarende eller større beløb i skatter.

En anden total misforståelse hos hr. H.-N. er den, at han, formentlig på grund af ukendskab

Politisk enøjethed

Læsere, der har fulgt ovenstående diskussion, kunne måske få det indtryk, at Retsforbundet er synonymt med begrebet grundskryd. Det synes redaktør Poul Westergaard ville være synd – hvorfor denne artikel „Politisk enøjethed“ runder diskussionen af med at skildre, hvad Retsforbundet politisk står for i dagens samfund.

Stud. jur. P. E. Hjerrild-Nielsen havde i søndags et indlæg i Jyllands-Posten, „Retsforbundets enøjethed“, som vist desværre er karakteristisk for mange meneskers syn på Retsforbundet. Han tror, at Retsforbundet tror at kunne løse alle problemer ved hjælp af „fuld grundstigningskryd“. – Det gør Retsforbundet ikke.

Den „enøjethed“ opfattelse af Retsforbundetet nok især et kommunikationsproblem, som bl. a. har sin forklaring deri, at radio og TV helt konsekvent udelukker Retsforbundet fra enhver debat-udendelse om de betydningstulde samfundsspørgsmål mellem vælgere. Det er fra Radiorådets (folkepartispartienes) side formentlig en helt bevidst politisk handling.

Men rent faktisk har Retsforbundet – ikke mindst i den sidste valgperiode – bundet sine kræfter i et meget bredt spektrum af påtrængende problemer. Således har Retsforbundet givet vægtige bidrag til debatten om forureningsproblemernes løsning og til debatten om den nødvendige forsvarsreform. Retsforbundet har været – og er stadig – meget dybt engageret i markedsdebatten for at afværge en uljkrællig dansk indlemmelse i EEC. Retsforbundet har fremlagt et debatindlæg, der indeholder efterkrigstidens mest revolutionerende tanker om en socialreform.

Specielt på det økonomiske område har Retsforbundet foresøgt at

skære ud i pap og spegepølse, at en løsning nødvendigtvis må indeholde mindst tre komponenter: 1) en stærk begrænsning af det offentlige overforbrug, gerne efter retningsslinerne i Retsforbundets helt konkrete spareplan til omkring 4 milliarder kroner, 2) en genskabelse af konkurrencen på de „sødagte“ dele af hjemmemarkedet, f. eks. bolig- og bygge-markedet, hvorfra de stærkeste inflatoriske tendenser er udsprunget, og 3) en begrænsning af det overforbrug, som har sin rod i den vedvarende og spekulationsbestemte opspøstning af ejendoms-

til Retsforbundets ideer) mener, at der kun er tale om grundstigningskryd, hvilket vil sige, at man efter et nærmere fastsat vurderingsår inddrager jordrenten af de derefter følgende stigninger. – Dette kan være begyndelsen, som efterfølges gradvis af en fuld jordrenteinddragning således, at alle samfundsborgere efter et åremål kan blive ejere af det, der er deres eget, nemlig den fælles jord. Derefter vil der blive mulighed for, at vi alle kan få lov at anvende de arbejdsindtægter, vi har, til egne formål og til opgive, som vi kan ens om på lokalt (kommunalt) plan.

H. Grønbech Lund, Sahl, 8850 Bjerringbro.

Efter en sådan onlægning, som også kræver en væsentlig mentalændring i gavnlig retning, kan der blive tale om (med hr. H.-N.'s sprogborg) at „den statslige sektor kan blive neutral i forhold til den private sektor“.

Hr. H.-N.'s indlæg kunne sendes endnu mere, men da J.-P. nok vil have plads til andet i sine spalter, må det være tilstrækkeligt med ovenstående betragtninger i denne omgang.

H. Grønbech Lund, Sahl, 8850 Bjerringbro.



P. Westergaard

Hr. Hjerrild-Nielsen gjorde sig også skyldig i en anden almindelig fejltagelse. Han prøvede at vurdere Retsforbundets politik ud fra andre partiers hensigter i stedet for ud fra Retsforbundets egne. Tydeligst sidst i hans indlæg, hvor han påpeger, hvor uegnet Retsforbundets politik er til at gøre staten rig.

Men Retsforbundet ønsker ikke at gøre staten rigere og mere magtfuld. Retsforbundet ønsker at gøre befolkningen rigere og sikre dens personlige frihed, herunder den personlige økonomiske handelfrihed. Det er mennesket og dets selvbestemmelsesret, det drejer sig om. Det drejer sig om

Trøst til S. F.: »ViJen ser Vorherre på«...

I valgkampen forud for dette valg var jeg en aften til et vælgermøde, hvor en af mine medtalere var Morten Lange, SF. Vi kom bl. a. ind på inflationens årsager, og Morten Lange var så færdig, at han bredede ud over forsamlingsen, at den værste kilde til stigningen var den enorme værdistigning, der skete i de samfundsskabte jordværdier.

Retsforbundet er ikke ukendt med begrebet fuld grundskryd, og jeg erklærede mig naturligvis enig med Morten Lange, men tilod mig samtidig at spørge, hvorfor i himlens navn SF ikke i Folkeetinget havde stillet forslag om indførelse af fuld grundskryd i

Danmark. Et sådant forslag ville jo, hvis det blev gennemført, på én gang standse inflationen og forbedre betalingsforholdet over udlandet. Jeg fik intet svar fra Morten Lange, kun et par grynt om, at det måtte komme hen ad vejen. Jeg replikerede, at for mig at se havde SF måske nok viljen til at føre en socialt afvejlet økonomisk politik, men de manglende totalt evnen. SF's medvirken til at gennemføre et socialt socialdemokratisk forslag om indførelse af 10 % ekstratold giver mig foreløbig ret i min vurdering af SF. Gid fremtiden må give mig anledning til at tage denne vurdering op til revision.

Ib Jensen.

Tollforbrørene

Den nye regerings 10 % ekstratold er i lodret strid med de internationale forpligtelser, som Danmark gennem GATT-aftalerne og EFTA-samarbejdet har pålagt sig selv. Det er den slettest tænkelige start, den socialdemokratiske regering har givet sig selv, ved at tage dette forslag op fra VKR-regeringens skrivebordsplan, de selv har syslet med, kan man skænke dem ...

»Protektionisme«

Reaktionen i udlandet på det danske traktatbrud har været omgående og konstant. Et svensk blad taler om den danske regerings rystende protektionisme, et tysk blad siger rent ud, at der er noget råddent i Danmark. Officielle protester og fordømmelser både fra Sverige og Norge, hvis eksport rammes særlig hårdt, og som imødeser arbejdsløshed p. g. a. ekstratolden, er fremkommet, og mange flere forventes såvel fra fremmede regeringer som fra de internationale organisationer.

De første repræsentationer er også bebudet: danske firmaer i den elektroniske industri vil få deres ansejninger om dispensation fra den - også traktatstridige - amerikanske importtold lagt på is, hedder det.

Sovepude

Den danske ekstratold er et tilbageskridt mod 30'ernes afspær-

ringspolitik og handelskrige, en sovepude for ikke-konkurrencedygtige virksomheder i en tid, hvor det netop er vort erhvervslivs konkurrencedygtighed, vi må lide på. Ekstratolden vil fordyre vor industris import af råstoffer, halvfabrikata, produktionsudstyr og maskiner med op mod 700 millioner kr., og den vil hæve priserne for forbrugerne med samtlige sine 2 milliarder kr., hvortil kommer den moms, der jo også lægges på ekstratolden, ca. 300 millioner kr. Det hele indregnes i pristallet. Dyrbejl mølle malmes i pristallet. Dyrbejl mølle malmes i pristallet.

Kontrol umulig

Ekstratolden er ufattelig tåbelig. Intet under, at Industrirådet protesterer på eksportindustriens vegne, at grosserersektorens for-dømmer, og at samtlige berørte erhvervsorganisationer tager skarpt afstand. Prinsinspektorer skal sikre, at priserne ikke stiger mere end svarende til toldens beløb, jo, godmorgen!

Endnu en forventet

»overraskelse«

Kvortor gør regeringen noget sådant? Den gør det ikke kun fordi, »noget skal gøres« ved betalingsbalancen, men også fordi den mangler penge i kassen; finansudvalgets nye forslag har jo allerede bebudet, at statens likviditetsvanskeligheder bliver den



Ib Christensen,

anden store overraskelse! Sådan har VKR-regeringen, med støtte af de socialistiske partier brugt løn af borgernes penge ... Nu taler der allerede om en ny momsforhøjelse til foråret; det bliver interessant at se Socialistisk Fol-

„Kære hr. miljøminister“

Retsforbundet har i en henvendelse til miljøminister Jens Kampmann ønsket denne til lykke med udnævnelsen og skriver videre:

„Det har været Retsforbundets opfattelse, at der på forureningens fronten „blev talt for meget og handlet for lidt“, og det glæder os at konstatere, at De til dagspresen har udtalt Dem i samme retning, idet De siger, at forureningens råddel har gjort et fremragende stykke kortlegningsarbejde, men har præsteret alt for få indstillinger.

Helt konkret efterlyser De konstante forslag fra Rådet. Vi kan naturligvis ikke med bestemtude vide om sådanne forslag „ligger lige om hjørnet“, med lad os til gengæld oplyse, at Retsforbundet allerede i 1970 udarbejdede et forslag til „Retningslinier for lovgivning om Miljøbeskyttelse“.

Hovedprincippet i forslaget er, at forurening som permanent fenomen skal være forbudt, sådan at alle skader på natur og livsmiljø udgås. Udgifterne til at holde princippet i hævd bæres af de forurenende instanser. I de tilfælde hvor det på grund af teknikkens skade ikke er muligt at undgå en forurening, eller hvor en skade indtræffer som følge af uforudsete begivenheder, skal skaderne udbedres af skadevolderen gennem en ækvivalent kompensationsforanstaltning.

keparti sluge også den kamel, men naturligvis: partiet er jo i vanen.

Det, regering og Folketing i stedet skulle gøre, er at frigive kronen, så den finder sit naturlige leje og skadelig valuta Spekulation undgås. Dernæst skal man sætte omgående ind med øjeblikkelige og langsigtede be-sparelser på statens budget (Retsforbundet har anviset de første kontante besparelser på knap 4 milliarder kr.). Og endelig skal man gennem nye jordlove og en skatte- og jordafgiftsreform bekæmpe den anden væsentlige inflationsfaktor: oppustningen i jord- og ejendomspriserne (også på dette område har Retsforbundet det anviset de konkrete veje).

Føreløbig må vi konstatere, at vi har fået en ny regering, men end ikke antydningen af en ny politik.

Ib Christensen.
(i „Viborg Stifts Folkeblad“).

Håb om ligelighed i Danmarks Radio

Det vil være for omfattende at gengive hele forslaget indhold i dette brev - men forslaget vedlægges i dets fulde omfang.

Vi mener ikke at have patent på forureningsbekæmpelsesforslag men vi mener, at det af os udarbejdede forslag kan give værdifuld inspiration for det videre arbejde med dette stadig mere presserende samfundsproblem. Vi håber da, at De vil udnytte dette, at vort forslag til „Retningslinier for lovgivning om Miljøbeskyttelse“ står til Deres frie disposition, og vi ønsker Dem alt muligt held og lykke med det kommende arbejde.

Håb om ligelighed i Danmarks Radio

lov at komme til orde i en kort, hektisk valgkamp.

Danmarks Radios hidtidige behandling af de ikke-repræsenterede partier er klart i strid med statsmonopolets forpligtelse til alsidighed. Det samme gælder den næsten systematiske udelukkelse af „markedsmodstanderne“ i EEC-debatten, som fjernsynet har praktiseret. Med den nye radiorådsformands åbne indstilling også på dette område, er der håb om en ændring, sluttede Ib Christensen.

- De ikke-repræsenterede partier må sikres fast sendetid i fjernsyn og radio mellem valgene, sagde Retsforbundets landsformand Ib Christensen i en tale i Øster Vedsted ved Ribe den 25. oktober

- Det har glædet Retsforbundet meget, at den nyvalgte radiorådsformand har den samme optattelse og heller ikke finder det rimeligt, at de små partier kun får

Breve fra læserne

ET LILLE STED

Mogens Camres respekt for landets love kan åbenbart være på et meget lille sted, hvis ellers han er citeret rigtigt i B. T.: „Selvfølgelig vidste jeg, det var ulovligt“.

Den respekt, vi andre måske kan have haft for Mogens Camre, bliver i hvert fald ikke større ved den slags transaktioner.

Mogens Camre forklarede frej-

Kan vi mon forvente, at demokratien Mogens Camre rejser dette

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær

Bjergetgade 2 - 3000 Helsingør

Telf. (03) 21 43 44

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL

Bispensgade 39 - Hjørring

Telf. 429



Pensionisternes avis den samfund der ved mind Sortsmudsløsheds langhårede-tighed

er desuden deres gr
dragtede fattighjælp

2CV-klubben optager i
lemmer, og de, der all
svaret, vil snart få brev
rallorsamlings Billet m
til HO

Bed en tøn for Hovedbl
Er der to delige unge
der har lyst til at bli
(sammen med Michelle
Hans Desiree og Peter
vend dig til Natterg
Nattergalevej 19, Tåarn

Kære Birgit
Nr. 2, 4 og 5 fra venstre
Råd.
Hvis at g' læs noget af
ikke Esso.

Jeg har sendt min pakte

Photographer + politi

TRYKSAG

Jeg bestiller herved abonne-
ment på HOVEDBLADET
(samt krydser):

☐ 21 kroner for 13 numre
☐ 40 kroner for 26 numre
☐ 76 kroner for 52 numre

Beløbet:

☐ opkræves
☐ følger vedlagt i check
☐ er giroet til postkonto
nr. 18 22 00

Navn

Gade

By

Hoved
Bladet

Postbox 269

1548 København V

232

spørgsmål i Folketinget, eller er han alligevel inderst inde godt tilfreds med, at vi selv har en valglov, der ikke tilgodeser Grunlovens klare krav?

Det var måske på tide, at vi stifter „Den danske Komité for Demokrati i Danmark“.

Svend Sørensen,
Skolevej 13,
2660 Brøndby Strand.

★

Vejen Frem - alt. kåte

Deres artikel i Vejen Frem 16.10. 1971 „Den nye regering“, tvinger mig til at spørge Dem om for det første: Hvilken kunstnerisk frembringelse, der omfattedes af Deres begreb „tvivlsomme kunstneriske produkter“? - og for det andet: Hvorfor har De Deres viden om, at ingen meningsker forstår eller interesserer sig for disse „produkter“?

De bedes venligst nævne uddybe dette i Vejen Frem, da jeg mener, at sådanne udtalelser ikke kan stå alene og upåbete hen.

Venlig hilsen
Kurt Jensen.

★

Juristforbundet

Jeg har med interesse i dagspressen og fagskriftet „Advokatbladet“ læst meddelelsen om hr. advokat Johan Asmussens udmeldelse af „Juristforbundet“ - en udmeldelse, som advokaten stærkt begrundet med vigtigheden af spørgsmålet: „EN ADVOKATS UAFHÆNGIGHED (sic)“.

Dette initiativ må jeg i høj grad rose hr. Asmussen for, og jeg håber stærkt, at først og fremmest alle danske dommere hurtigt vil følge advokatens meget prisværdige eksempel, hvad formentlig igen vil medføre en kædereaktion, så alle de medlemmer af forbundet, der har en myndighed i dette land, anstændigvis går hen og gør lige så!

Derefter må et sådant forbund, der har syntes stærkere end regering og Rigsdag tilsammen, vel kunne betragtes som værende uden nogen betydning, hvad så sandelig også er på allerhøjeste tid idet Danmark vel nu står for at skulle være medlem af de europæiske fællesskaber - et sted, hvor sådanne akademiske og Jakobinske klubber meget nemt kan opstå og trives over grænserne som i et dithus i internationalt plan og føre et udtoldeligt teknokratiske med sig?

Så stærke Jakobinerklubber, som tidligere kun kendtes i de sydlige lande, har førhen altid været frygtet og betragtet med afsky i de nordiske lande!

At et sådant forbund i det hele taget har kunnet opstå og trives i så lang tid - siden 1952 - i ca. 20 år - og i et land, der har fostret en Holberg, er mig uforståeligt!

Med venlig hilsen

Retsplejens forening
KAY WIERBØE SEGEL,
Kolding - Tf. (05) 52 00 68.
Castenskoldsvæj 3.

★

Vejen Frem

Det er billedligt talt, når jeg oven over skriver VEJEN FREM, fordi jeg mener at have fået en tanke, som måske kan være springbrættet for os til Folketinget.

Affødt af en leder i „Jydske Tidende“, som jeg i de første sekunder mistolkede. Bladet beskrev

de tabte stemmer, og da mine tanker var ved de tabte stemmer grundet spærrereglen, troede jeg, at J. T. nu gik ind for en ophævelse af denne. Jeg blev hurtigt bragt ud af min vildfarelse, for det var om forkert anbragte kryds. 20.000 stemmer gik på denne måde ud i det blå. Andre 200.000 stemmer gik samme vej ved en spærreordning af den mest hensynsløse og uretferdige slags i et såkaldt DEMOKRATI.

Men tanken om, hvordan det måske var muligt at snøre dem, bragte mig ind på det spor, at det måtte være muligt at danne et Koalitions-Parti.

Alle tabspartierne tilsluttet et sådant ved valget. På denne måde ville de gamle partiers propaganda om stemmesplid være splidt på gulvet.

Der skulle ikke være noget at ralle om, når først koalitionen var i Folketinget. Alle de vindne mandater skulle deles ligeeligt. Der er jo ingen lov, eller rettere, alle kan stemme efter sin overbevisning, så derfor kan koalitionen udmærket være aftalefri på alle punkter.

Forenings- og kredsmeddelelser

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet

Kroghsgade 1 - 2100 København Ø.
ØBro 883 - ØBro 884.
Kontoret er lukket lørdag.

København og Københavns amt

Med presidietets forventede tilfaldelse holder vi et stort møde onsdag den 17. november kl. 20 i Landstings salen på Christiansborg.

Et panel med landformanden i spidsen vil besvare spørgsmål fra medlemmer og interesserede. De mange hundrede, der har henvendt sig til Retsforbundet under og efter valgkampen, vil blive specielt inviteret.

Venlig hilsen
Thyge Nielsen, Sv. Sørensen.

Københavnsområdet

På mange optordringer vil vi i det østlige Sjælland, i anledning af det gode valgresultat holde en julefest, lørdag den 27. november kl. 18.30.

Der vil blive budt på smørrebrød, dans og anden underholdning. Vi har foreløbig lejet alle lokaliteter Lyngskovgade 1, Valby. Endeligt program senere. Reserver dagen.

Venlig hilsen
Thyge Nielsen.

Diskussionsmøde på Korskreten

Torsdag den 4. november kl. 20. Talere: Amtsborgmester Kai Knudsen (Venstre), skoleinspektør Niels Nørh (Retsforbundet). Emne: „Demokratiets forudsætninger“.

Jeg tvivler ikke på, at vi ad åre vil få spærrereglen ophævet, men at de gamle vil kæmpe med næb og klør til den blire ende, tvivler jeg heller ikke på.

En koalition, der kun har det formål at springe over spærrereglen for at komme i Folketinget og derefter spredes i de respektive grupper, ville ikke afstrække folk fra at stemme, når der var sikkerhed for, at hans parti ville overtage funktionen, når de var inde med det antal stemmer, der blev dette til del.

Der er måske ikke 200.000, der ønsker noget andet end forslidte og udelige, men 400.000, når bare de vidste med bestemtighed, at lige netop hans tanker kom på linje.

Taget i yderste konsekvens ville jeg da foretrække vores dygtige hr. Ib Christensen fremfor slet ingen, og en tanke mere, - sådan et spændende valg, der kunne blive ud af det.

B. W. Aggergren,
Klovetorft,
6251 Hellevej

Meddelelsen,
som ønskes optaget
i bladet
færdigkommet lørdag,
må være
redaktionen i hænde
senest
onsdag morgen

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet

Kroghsgade 1 - 2100 København Ø.
ØBro 883 - ØBro 884.
Kontoret er lukket lørdag.

Dette møde er kommet i stand efter en avisdiskussion mellem amtsborgmester Kai Knudsen og Retsforbundet i Ribe amt.

Reserver aftenen, og vi håber, at mange vil komme til dette møde, også fra naboamtene.

Retsforbundet i Ribe amt.

Nordjyllands amt

Der indkaldes herved til generalforsamling tirsdag den 2. november 1971 kl. 20.00 på Park hotel, Aalborg. Dagsorden i henhold til vedtægterne.

Ambestyrelsen indkalder til møde den 2. november 1971 kl. 19.00, ligeledes på Park hotel, Aalborg.

Der vil på mødet blive givet et referat af landsmødet, herunder

Ønsker De at deltage i anmeldelsen af Danmarks Retsforbund til deltagelse i næste valg, bedes De udfylde nedenstående kupon og sende den til: Danmarks Retsforbund, Kroghsgade 1, 2100 København Ø. Retsforbundet sørger for attestation på kommunekontoret.

vil der blive redegjort for den igangværende underskriftindsamling, som gerne skulle tilendebringes snarest under henvisning til risikoen for et valg.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

Rettelse

Diskussionsmødet på Korskreten bliver mandag d. 8. nov. kl. 20.00 i stedet for torsdag d. 4. nov. Talere: Ambtsborgmester Kai Knudsen (venstre) og skoleinspektør Niels Nørh (Retsforbundet).

Emne: Demokratiets forudsætninger.

Dette møde er kommet i stand efter en avisdiskussion mellem amtsborgmester Kai Knudsen og Retsforbundet i Ribe amt - Reserver aftenen, og vi håber, at mange vil komme til dette møde, også fra naboamtene.

Retsforbundet i Ribe amt.

Frederiksborg amt

Indbydelse til alle kredse.

Arets andespil finder sted i Rørbeck Forsamlingshus (syd for Frederikssund)

Lørdag aften den 6. november kl. 19.00.

Efter andespillet er der dans og gratis fælles kaffebord. Tag venner og bekendte med, tag mange venner og mange bekendte med.

Vej mødt
Retsforbundet
i Frederiksborg amt.

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller

VEJEN FREM

☐ Årsabonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det enkelte

Navn

Stilling

Postadr.

Reservet postevener

VEJEN FREM
KROGHSGADE 1
2100 KØBENHAVN Ø.

56

Kan
medlægges
uforkeret
i postbrev-
kasserne

Næstved-kredsen

Ordinær generalforsamling afholdes torsdag den 4. november kl. 19.30 på Hotel Axelhus, Akeltorv, Næstved.

Dagsorden ifølge vedtægterne. Efter generalforsamlingen kl. ca. 20.15 taler landssekretær Løjtnanten om Retsforbundets situation efter valget. Vi glæder os til denne aften at byde vore nye medlemmer velkommen i Retsforbundet.

P. b. v.
Ole Løvbind Pedersen.

Vejle Amt

ORDINÆR GENERALFORSAMLING afholdes på HØJSKOLEHJEMMET i Vejle torsdag d. 4. novbr. kl. 20.00 med følgende

D a g s o r d e n

- 1) Valg af dirigent
- 2) Formandens beretning
- 3) Kasserens aflægger regnskab
- 4) Valg af formand
- 5) Valg af agitationsleder
- 6) Indkomne forslag
- 7) Arbejdsplan for det kommende år
- 8) Kandidatspørgsmål
- 9) Eventuelt

Med venlig hilsen
på amtsbestyrelsens vegne
Sv. Aa. Gabel

NB. Amtsbestyrelsesmøde afholdes 1 time før generalforsamlingen, hvor alle valgkredse bedes repræsenteret ved formand eller stedfortræder.

Undertegnede erklærer herved at ville deltage i anmeldelsen af partiet
DANMARKS RETSFORBUND som agter at deltage i kommende folketingsvalg

Fulde navn (bokstaver)	
Stilling	Fødselsdag
Bopæl	Fødselsår
Talere: Amtsborgmester Kai Knudsen (Venstre), skoleinspektør Niels Nørh (Retsforbundet).	
Emne: „Demokratiets forudsætninger“.	
Kommune	Amt

den (Egenhændig datering) (Egenhændig og sædvanlig underskrift)

Erklæringen er kun gyldig, hvis både datering og underskrift er håndskrevet af vælgeren personlig

Udfyldes af kommunekontoret
At ovenstående vælger er optaget på valglisten i
kommune under løbenummer

attesteres herved
kommune, den / 19

Hvad der overses

Forfatteren *Martin Elmer* skriver til "Silkeborg Avis", foranlediget af en ledende artikel, hvori det fastslås, at "i dagspressen er der adgang til at få alle meninger frem forud for valget."

Det gælder måske for politikere, tilhørende de repræsenterede partier i Folketinget, men ikke for de ikke-repræsenterede partiers politikere. På intet tidspunkt fungerer vort kvantitative demokrati dårligere end i ugerne op til et folketingsvalg.

Som folketingskandidat for Danmarks Retsforbund i Vestre Storkreds har jeg følt dette på min egen krop. Tolv relevante læserbreve til diverse dagblade og distriktsblade er helt blevet kasseret - uden motivering. I fire indlæg havde redaktionerne streget oplysninger om, hvem jeg var folketingskandidat for.

Analysører men tendensen bag denne undertrykkelse, så falder den jo ganske godt i tråd med, at storparten af den danske dagspresse, som jo er talerør for de fire gamle, etablerede partier, der kæmper for at bevare deres politiske monopolstilling - at storparten har sanktioneret den for-

SORTINDEPAR

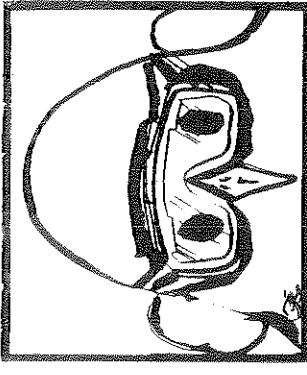
Det er vel naturligt, at den største interesse på den politiske front, efter Krag's tiltræden, har været rettet imod indførelsen af særimporttolden på 10 % og imod de omstændigheder, hvorunder regeringens Krag har truffet denne beslutning.

Det er forholdene omkring Danmarks kortfristede gæld til udlandet, der har spillet hovedrollen i Krag's toldnummer. Det er også en alvorlig sag at have en kortfristet gæld til udlandet på 12,9 milliarder, når man ved, at der kun ligger ca. 3 milliarder i valutakassen.

Sågen kommer imidlertid ikke til at se mindre alvorlig ud af, at Krag og hans regering søger at foregøgle borgerne 1) at man ikke vidste, det stod så slet til, 2) at forretningen Danmark aldrig nogensinde har haft så stor en kortfristet gæld til udlandet.

Om det første er der det at sige, at det ganske simpelt ikke er sandt. Hr. Krag og hans fæller har med garanti til enhver tid, saftrent interessen har været til stede, kunnet skaffe sig oplysning om de helt nøjagtige betalingsforhold over for udlandet.

UGENSHAK



går til J. O. Krage, der tog et nyt standpunkt med hensyn til en toldmur gennem Øresund.

fatningsstridige spørreregel. I hele den debat, som er ført også om dette emne, prøver man at bagatellisere 200.000 vælgeres demokratiske ret til at blive repræsenteret.

Men i virkeligheden overser man, at der er tale om mere end 200.000 vælgere. Formodentlig har et lige så stort antal vælgere på grund af den grundlovsstridige stemmespildskampagne afholdt sig fra at stemme på de pågældende, såkaldte småpartier. Ud fra min opfattelse bør det nemlig betragtes som lige så grundlovsstridigt at opfordre vælgerne til at stemme mod deres politiske overbevisning, og det er jo i praksis det, vore etablerede politikere ofte gør i valgkampens hede.

Og når de ikke-repræsenterede partiers politiske synspunkter forties eller direkte undertrykkes, sådan som undertegnede har oplevet det i mit livs første valgkamp, vil det også give sig et konkret udslag ved et lavt vælgertal.

Ikke den endelige afgørelse

Den britiske parlamentsbeslutning om indtræden i EEC er ikke den endelige afgørelse, understregede Retsforbundets formand i b Christensen på et møde den 28. oktober i Thisted Højskolefor- ening:

Der skal vedtages hundreder af følgerlove, før det britiske medlemskab er en kendsgerning, og her vil Labour-partiet sandsynligvis samlet gå imod.

Den britiske beslutning kan ikke ændre, kun forstærke. Danmarks interesse i en associeringsordning med EEC, der kan give os andel i det europæiske stormarkeds fordele uden at underlægge os de vidtgående overnattonale styringer, som et medlemskab indebærer.

Den voksende folkelige danske skepsis og modstand imod de fire gamle partiers markedspolitik vil uanset Storbritanniens beslutning ikke blive svækket, men styrket, i de kommende måneder.

gen, der vil opdage, at chokbehandlingen overhovedet ikke har hjulpet.

Det er ufatteligt, at ansvarlige politikere stadig går rundt og tror, at man kan bremse inflationsen og forbedre betalingsforholdene over for udlandet ved til standighed at gøre indhug i folks indkomster, tjent ved reelt arbejde. Det er ufatteligt, at jævne, almindelige borgere stadig har tilid til de politikere, der gennem den sidste halve snes år har ført landet fra krise til krise. Det er ufatteligt, at disse borgere stadig tror på, at de politikere, der har skabt kriserne, også kan føre os ud af dem igen.

Ib Jensen.

KOM SAGT

Bevidstheden om at være velklædt giver mennesket en større tryghedsfølelse, end nogen religion kan skænke det.

(- Herbert Spencer).

☆

Går vi hen ad gågaden i København, møder vi alle slags mennesker, der ikke tør være sig selv, men skjuler sig i uniformer og maskerade dragter: som indianere, cowboys, zigøjnere, admiraler o. s. v. samtidig med at de samme mennesker ikke vil tillade, at de mennesker, der har ret til det, bærer uniform.

(- Mogens Zieler).

☆

Det er ofte blevet sagt, at intet mindre end en invasion på Jorden af marsmænd ville være i stand til at gøre ende på jordiske krige og meningsforskelle og skabe enighed. Dette er ikke længere sandt. Menneskeheden vil blive forenet af de farer, der nu truer os alle.

(- U Thant ved ceremonien på "Jordens Dag 1971").

Der er nok at gøre

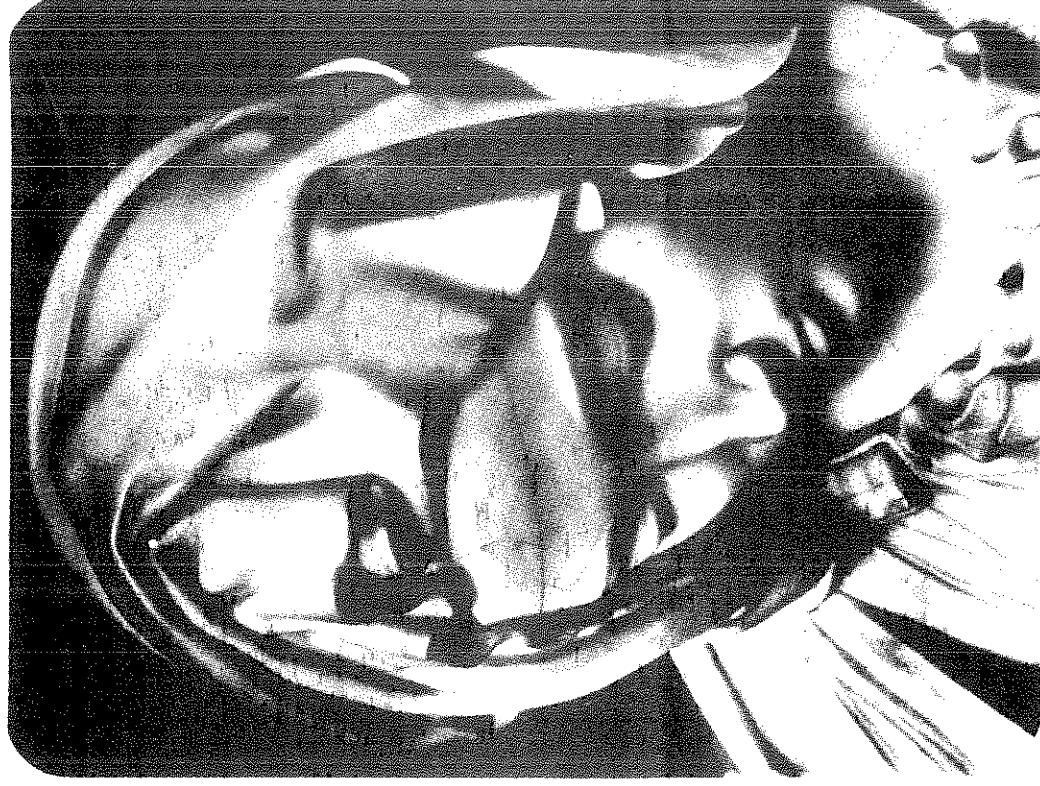
Monopoltilsynet har fået nok at gøre med at holde øje med pris- og avancelovens administration, og man gætter vist ikke helt forkert, hvis man heri ser i hvert fald en del af forklaringen på, at tilsynets direktør, cand. polit. Niels Banke, trækker sig tilbage, før det var strengt nødvendigt.

Et par af de besværligheder, som Monopoltilsynet har måttet tage stilling til, synes vi kan være af interesse, ikke blot for de direkte implicerede, men for en bredere offentlighed. F. eks. kan det være nyttigt at vide, at sygekassesektionen ikke omfatter af pris- og avanceloven, fordi de ligestilles med forskringer, der udtrykkelig undtages fra lovens bestemmelser.

Er man lystsejler, er det nyttigt at vide, at lejen for en plads i en lystbådehavn eller på en oplægningsplads kan forhøjes, fordi der her er tale om leje af fast ejendom. Taksterne i en kommunal havn kan derimod ikke forhøjes uden Monopoltilsynets tilladelse.

Sådan er der så meget! Er man lystsejler, er det nyttigt at vide, at lejen for en plads i en lystbådehavn eller på en oplægningsplads kan forhøjes, fordi der her er tale om leje af fast ejendom. Taksterne i en kommunal havn kan derimod ikke forhøjes uden Monopoltilsynets tilladelse.

Kunstnerstøtte er ikke nogen nyhed



Kunstnerstøtte er ikke et fænomen af ny dato. Michelangelo ville ikke have kunnet frembringe sine uddødelige værker, hvis der ikke havde eksisteret mæcener, der ikke indskrænkede sig til at købe hans værker. Mon vore efterkommere vil føle den samme grund til taknemmelighed, som vi må indrømme, at vi skylder den store italienske kunstners kendte og ukendte mæcener.